

Anna Dassiaglo

Roaming

Ogledni SMS roman

Mono i Manjana
2008.

Autor
Anna Dassiaglo

Izdavač
Mono i Manjana

Za izdavača
Miroslav Josipović
Nenad Atanasković

Urednik
Tatjana Bižić

Korice
Natalija Petrović

Tehnički urednik
Goran Skakić

Priprema za štampu
Ljiljana Pekeć

Štampa
Elvod-print, Lazarevac

Tiraž
800

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.163.41-31

DASSIAGLO, Anna
Roaming : ogledni SMS roman / Anna Dassiaglo. - Beograd : Mono i Manjana, 2008
(Lazarevac : Elvod-print). - 460 str.; 21 cm
Anna Dassiaglo je pseudonim autora. - Tiraž 800.

ISBN 978-86-7804-138-9
COBISS.SR-ID 148670220

Roaming

Umesto pozdravne poruke na ekranu:

Za ovu priliku, dragi moji, prihvatite ovaj cirkularni SMS kao najiskreniju zahvalnost. Nemojte mi zagledati redosled, navodila sam vas onako kako ste mi, poimence, upisani u mobilnom. Dakle, svako od vas u domenu svoje strucnosti, strpljenja i predusretljivosti, pomogao mi je da završim ROAMING: Aleksandar Kolot (Svajcarska), Gordana Pesakovic (USA), dr Biljana Malenovic (Beograd), Biljana Milenovic (Beograd), prof. Jovanka Lazarevic (Beograd), prof. dr Milomir Vukobratovic (Beograd), dr Milan Kovijanic (Pancevo), dr Mira Oklopdzija (Beograd), dr Aleksandra Gajic (Pancevo), dr Bata Bolesnikov (Pancevo), mr Ivana Pejaska (Beograd), Jelena Mojovic (Beograd), Katica Milenovic (Pancevo), Marija Dakic (Pancevo), Marijana Mahac (Banatski Karlovac), Milos Lazarevic (Peru), Nenad Atanaskovic (Beograd), Nesa Marojevic (Australija), Ranko Pavlovic (Republika Srpska), Svemir Popic (Beograd), Svetlana Pesic (Vlasotince), Tanja Bizic (Beograd), Tanja Sikic (Beograd), Veljko Klenkovski (Pancevo), Zivoslav Miloradovic (Italija), Zoran Boldorac (Pancevo) i Zorica Salijevic (Svedska).

Srbija–Srbija

S: Dakle, da bi ova priča nastala bile su neophodne dve preljube i dva, samo naizgled, nepovezana smrtna slucaja. Eto, dragi citaoce, otkrila sam kraj i nagovestila prilično neočekivan, mada melodramatican redosled. Zasto biste sada nastavili da citate? Niste valjda od onih lakomislenih koji ne mogu odoleti kao tajfun jakom i isto tako prolaznom erotskom uzbudjenju? Od onih koji naparfemisani znoj i lasno izgovorena obećanja rasprsuju po bedrima tuđjih muzeva ili žena? Zasto biste docitavali kada znate kako se završava? Zasto biste nastavili da radite bilo šta ako znate da će se završiti nesrećom? To bi bilo isto kao kada bi vam neko kome bezrezervno verujete rekao da ćete sebi upropastiti brak, i život, ukoliko se upustite u tu vezu, a vi ipak – klimajući glavom u znak odobravanja, to isto veće, nestrpljivo očekujući svoju tajnu ljubav, titravog stomaka, proveravajući da li vam smrdi iz usta još jednim hukom u dlanove koje ste sklopili kao za molitvu – ipak zaustavili auto u mracnoj ulici, sapatom se teseci: Meni se ništa loše ne može dogoditi. Razumete? To bi bilo isto kao kada bi vam neko kome bezrezervno verujete rekao da ste još koliko ovog poslepodneva smrtni, a vi, sve klimajući glavom u znak odobravanja, ipak nastavili da koracate po zici zategnutoj između dva nebodera. I onda, to isto veće, klećeci kao za molitvu, pritajeni virili iza odskrinutih vrata postojećeg ili izmastanog trema, uz misao koja bi da sevine: Meni se to nije dogodilo.

S: I znaš šta, moj kraj je bolji. Ispljuvace te zbog tvog prefantaziranog trema na kojem se na kraju svi drže za ruke posmatrajuci rumeno sunce koje se pomalja na horizontu. Aman, zeno, prestani da zmuris. Pocni da gledas da bi ozivela.

P.S. A i pocetak ti je stereotip. Recimo da je vrednost ove hrpe papira samo u tome sto je prica otrgnuta od zivota, dokumentarna... u to zelis da uveris citaoce? I sto si se inteligentno sakrila iza odrednice OGLEDNI roman.

S: Evo tvog pocetka...

...

Ona: Jer na svetu nema niceg toliko jarosnog, il' tupog, il' grubog, da mu muzika ne bi narav za neki tren promenila.

On: Ko je to?

Ona: Sekspir.

On: :) Vili, otkud ti?

Ona: :) Greska, izvini. Olga.

On: A bi mi malo cudno, gde bas meni Sekspir da se javi! Pravo da Ti kazem, laknulo mi je kada si se predstavila. Pre 15 godina sam osnivao dzez klub blizu Djerma, i bas sam tu recenicu odstampao na poledjini clanskih kartica. Uplasio sam se da me neko podseća na neplacena autorska prava :)

Ona: Sve je u redu.

On: A sta je Tebe promenilo?

Ona: Ne razumem.

On: Narav.

Ona: Stvarno ne razumem.

On: Shvatio sam!

Ona: Sta?

On: Jer na svetu nema niceg toliko jarosnog... da mu muzika ne bi narav za neki tren promenila. Bila je to losa muzika. Cim je TO ucinila sa Tvojim, do koliko juce, britkim umom i druzeljubivom naravi.

...

Ona: U mom zivotu ima malo trenutaka kada sam dokona. Sada, kada sam konacno legla, iscakala sam malo slobodnog vremena da ponovo procitam nasu prepodnevnu prepisku. Da, shvatam tvoju insinuciju. Smatracu je neumesnom.

On: Neumesnom?

Ona: I neuspesnom.

...

On: Dodje Mujo kuci i pita Fatu: – Fato, gde su deca? – Na engleskom – kaze Fata. A Muja ce onda: – Ok, ok... where are the children?

Ona: Cekaj da udjem u kola i upalim klimu, da se rashladim pa da se smejem.

On: (E, sad garant slusas DOBRU muziku :) Mislio sam da prvo ides po Ruzicu, pa da Ti presecem put, tu... kroz park. Sa jos malo engleskog!

Ona: (Ne pominji! Pa sta ako nisam odmah ukapirala :) Dosta mi je engleskog za danas! Unakazio me mali Bojan s Artijeve klase. Pa on ne zna nista. Broji ko Rusi: van, tu, tri, fjor! Kako je

taj stigao do mature, nije mi jasno! A Ruzicu danas ceka moj tata. Onda idu na rucak, baka joj je pravila knedle sa sljivama, a ja cu da skoknem do frizera.

On: Sto?

Ona: Da se dogovorim oko deratizacije podruma. STO?! Zasto se, zaboga, ide kod frizera? Idem da legnem u onu stolicu, da mi operu kosu, da mi izmasiraju glavu i da uzivam u tisini. Uspela sam da nadjem frizerku koja ne slusa ni tehno, ni turbo-folk. I cuti dok radi.

On: Morao sam NESTO da te pitam kako bi se korespondencija nastavila. Dakle, uzivaj onda. Ja imam jos jedan cas. A ne svira mi se.

...

On: Koliko se razumes u poslovice?

Ona: ?

On: U KINESKE poslovice.

Ona: Daaaj... Sta je u pitanju? Ne znam nijednu kinesku poslovicu. Mada... ako se bas napregnem, da nije: PAS KOJI LAJE NIJE DOVOLJNO SKUVAN!

On: : / Znaci, Joca je slao cirkularne poruke. Zahvaljujuci njemu, danas si apsolutni pobednik :) A ja mislio da jos uvek postoji nesto cemu se Ti das nauciti.

Ona: Straight to the point! Skolski odgovor na tvoju skolski ljupku opasku je: Ne umem da sviram klarinet. Imam odmah pitanje: Mozes li da me naucis?

On: Mogu, ali to nije pitanje za Tebe. Ni instrument.

Ona: (Da, glupo mi pitanje.) A mozes li onda da mi konstruises malog robota koji bi mi svirao klarinet kad god pozelim? (Srljam li?)

On: Mogu i to, ali onda ostajes pasivna. Ne licis mi na osobu koju bi to usrecilo. (Tja, tja :)

Ona: E, sad repliciras kao odlikas :) (Posrnula sam, casna rec. Ovo s robotom mi je bilo JOS gluplje, a nisam verovala da je moguće.)

On: :) Vispreniji sam kada se sms-ujemo. Ne dekoncentrise me Tvoj pogled.

Ona: Stigla sam do kuce. Budi mi pozdravljen i koncentrisan. Jesi li i ti u nekoj komisiji za polaganje?

On: Ne, ja sam svoje odradio. Doduse, polazu moji djaci. Pored ostalog i ENGLESKI! Dakle, ja mogu da budem dekoncentrisan jer ce mi deca biti u sigurnim rukama. Pa... ovaj... eto... to bi bilo to...

Ona: :)

...

On: Dobar dan, kolegince. Kasnio sam na cas tako da sam odmah utrcao u ucionicu. Dok sam se probijao kroz nove kolonade saksija sa puzavicama i fikusima u ajnforu (da li je to opet Tvoje maslo?) video sam Te, kroz donji prozor. Camis u zbornici, pa rekoh, da Te reanimiram tako sto cu sa Tobom da podelim radost koja me je netom ophrvala! Pazi sad: muz Sandrine kolegince ima rodjenu sestru cija prijateljica odlicno poznaje kozmeticarku kod koje redovno dolazi najstarija cerka direktora poslovnice Jata (ne verujem da ti je problem da

ukapiras, s obzirom na to da se živo secam Tvoje samohvale o tome kako si savladala automatsku naplatu u garazi na Zelenjaku :) tako da smo USPELI da se dokopamo karata! I polecemo prekosutra, u 7.10. Znaci, oko 10 sati ja sam – sta? Z a r o n i o! More. Vino. Masline. Sto si zelena?

Ona: Ja ne camim ovde u zbornici, nego ispravljam pismene tvojih pametnjakovica. Evo, Vedrana napisala da od juznog voca najvise voli da jede: pomorandgas end bananas?! I ovo nisu fikusi, nego jedno drvo zivota, tri filodendrona i dve saksije sa puzavicama, tako da imas svega dva tacna odgovora, a to je dvojka! Uspeh ti je identican uspehu tvog najboljeg djaka! I to nije moje maslo, nego moja nesebicna floralna donacija kako bi ova skola dobila humaniji outfit. I konacno: naravno da sam zelena. Zivot je nekome majka, nekome maceha. Ti ces da se brckas, cvaris, a ja cu da ne postojim u kuci sa zidovima od najlona (majstori mi srusili spoljni zid dnevnne sobe da bi dozidali kuhinju sa dvorisne strane, a tu gde je do juce bio zid – zategli su najlone) tako da mi se sada zivot definitivno providi. Iskreno, nedostajeces mi da pijemo prvu jutarnju. Jos iskrenije: da mi je skuvas. P.S. Nadam se da ce se приметiti da sam najstrasnije izignorivala opasku o mom snalazenju sa automatom za naplatu u glupavoj javnoj garazi.

On: (Primeceno. Cool. Znaci da Te nije ni najmanje pogodilo.) Ma, necu Ti nedostajati. Vidi s tim majstorima da Te, kad ustanes, neki doceka s kafom. Ti si sarmanтна, uveravam Te da ce bar jedan bez problema da pristane. Nego, jesi li Ti to meni malocas dala dvojku? Jesam li ja, znaci, (po) Tebi DOVOLJAN?

Ona: Imam neke brazgotine po ekranu tako da ne vidim nista od svega sto si napisao. Dakle, cekaju me paklene tri nedelje sa zidarima, molerima, keramicarima, stolarima, parketarima, elektricarima, avijaticarima (samo proveravam da li si koncentrisan i sta je... sta mi odmah vadis oci!).

On: :) Ostavio mi je drugar karticu crnogorske mreze. Hoces broj?

Ona: Ok. A tebi se bas ide na more, a?

On: Trik pitanje?

Ona: Jesi li gledao Kejt i Leopold?

On: Nisam. Film?

Ona: Da, imas ga po video klubovima. Obavezno pogledaj veceras. Mozda onda i neces otputovati!

On: Ko igra? O cemu se radi?

Ona: Kakve veze ima ko igra?! Igra sladunjava Meg Rajan i nepretenciozno ali fenomenalno zgodni Hju Dzekman. Uzmi film. Shvatices. Postoji rupa u vremenu. I onda – sve je moguće.

On: Otpratila si me do kuce, a znas kakva je guzva bila na mostu.

Ona: Kuckas i vozis! Kad se u isto vreme rade dve stvari, nijedna rabota ne ispadne dobro.

On: Sta mi predlazes, na cemu vise da poradim? Na voznji ili na porukama?

Ona: (Generalno – na sebi. Parcijalno i trenutno aktuelno – na porukama. Ne pogadjaju me tvoje neargumentovane kinematografske kritike, znas?) Uci cemo u Evropu kad naucimo da se zaustavimo kada koristimo mobilni telefon, kada prihvatimo da vezujemo pojas, kada zabranimo pusenje u svim prostorijama u kojima borave odrasli nepusaci, deca i zivotinje, kada bar 10% muskaraca u ovoj zemlji nauci da podize dasku u toaletu ... je l' ti slusas uopste?

On: Slusam, slusam. Potpuno ste u pravu, gospodjo. Necu vise nikada, gospodjo. Ali neka ostane zabelezeno da okrivljeni ne pusi i da ne priznaje navode sa daskom. I pere ruke i pre i posle.

Ona: De, de, ne moramo bas toliko da se upoznajemo.

On: Sad kada sam se poslusno parkirao, mogu li da dodam da do ovolike prepiske u toku voznje ne bi doslo da na poslu mozete da odvojite deo vremena, makar da primetite ko je prisutan. Danas me niste ni pogledali kada sam usao, svi su mi otpozdravili sem Vas. Podigli ste glavu s dnevnika tek kada ste osetili miris kafe servirane u Vasoj omiljenoj solji.

Ona: Ne, ne, nikako nisam smela da trampim onu divnu distancu dok smo bili na per Sie za tu jutarnju kafu koju mi kuvas, jeftino kupujuci pravo na infantilnu bliskost i plitku ironiju. I ne zagovaraj me vise. Rekoh – GLEDAJ FILM!

On: Alo, gospodjo, ne vici na mene :)

Ona: Ne vicem.

...

On: Film moram da pogledam ponovo. Obecavam, cim se vratim. Svaki kadar ove americke psihodrame je remek-delo. Velicanstven zaplet: zgodni grof-pronalazac skace s mosta. Nece da se ubije nego hoce da dokaze neophodnost urgentne izgradnje liftova u Njujorku. Padajuci s mosta, iz XVIII propada u XXI vek! Katarzicna metafora koja upozorava covecanstvo! Da li tehnoloski napredak okrece civilizacijski tocak – unatrag? Posebno potkotac humanosti? Da li pojacava alijenaciju? Roje mi se pitanja!

On: (Obrisao sam znoj sa cela) Maestralno vodjen zaplet suptilno dovodi do aksioma da nema napretka bez ludaka, tj. do cinjenice

da su svi genijalci uvrnuti. Npr.: da Njutna nije jabuka udarila u glavu, pitanje je sta bi bilo sa teorijom gravitacije. Analogno: da Leo nije bio dovoljno lucidan da skoci s mosta, mi danas ne bismo znali za klaustrofobiju. Bar ne u zaglavljenom liftu. E sad stizemo do fabule kojoj nisam dorastao: zasto on s mosta pada bas u stan slatke plavuse koja je advertajzing mag (da li je to trenutak kada film nadmasuje zivot! Najezio sam se!)? Zatim: da li ga ona glumacki angazuje za svoj spot za margarin da bi apelovala na savest servisera liftova? Jer, zasto bas margarin osim da bi se potencirala neophodnost redovnog podmazivanja elevatora? Posebno me nadahnjuje kraj: uzavrela njujorska noc, njih dvoje, sami na onom istom mostu koji je metafora vremeplova, stoje drzeci se za ruke, a onda... uprkos benefitima tehnoloskog napretka – ipak se sunovracuju i eto ih zajedno u XVIII veku – na sopstvenom vencanju! Neocekivano! Vratolomno uzbudljivo! Buducnost i proslost forever. Brilljantan scenario. Hvala ti sto si mi ga preporucila. (Nemoj da zaboravis da je sutra polaganje.)

Ona: Transparentan nacin da izbegnes da priznas da se ne usudjujes.

On: Moram da priznam da me kompleksira sto nikako ne uspevam da skapiram jedan detalj: zasto je spot u kojem angazuju grofa-izumitelja BAS za DIJET margarin? Kako da taj podatak dovedem u vezu s podmazivanjem liftova? Da nisam prenebregao neku poruku?

Ona: Tvoji djaci polazu u 12?

On: Setio sam se! U slucaju da se lift jednoga dana pokvari, stepenice – kao nuzno zlo – sa mnogo ce manje napora savladati osoba koja se pravilno hrani. Zato dijet. E konacno, sad sve ima smisla. Zadovoljan sam.

Ona: Smejem se. Glasno.

On: Da. I nemoj da si mi prestroga prema mojim djacima, hocu bezbrizan na more. Evo Ti broj crnogorske kartice.

...

On: Bolucka me zub.

Ona: Molim te, idi odmah kod zubara. Zubobolja je najpotuljenija boljka koja ima culo vida. Ta bolestina VIDI kada je vikend, kada je putovanje... kada je zubar daleko... i TADA pocinje da tisti.

...

On: Plombiran. Bol uhicena :)

...

On: Izvini, videla si kakva guzva! Nisam stigao da Ti zahvalim. Cudo si. Cak si i Nikolu dovela u red! Da ne bese Tvog strpljenja, i upornosti, i silnih precasa, i one fenomenalne ideje s Tomb Rajderom na DVX-u bez titla (priznao mi je da ga je gledao 23 puta!) – Nidza bi i dalje na engleskom znao da kaze samo majnejmizbond, đemsbond, pa bi njegov tatica fondove usmerio na akcionu kinematografiju, a ne vise na nasu skolu.

Ona: Nema na cemu, zadovoljstvo je raditi s tvojim djacima. Lepo si ih vaspitao, stvarno. I izvini za Perisica. Nisam mogla da mu dam vise od dvojke.

On: Nema problema. Sve sam cuo. Kada se vratim, pricacemo. Nemoj pogresno da shvatis, ali mislim da mali koketira sa Tobom na neki cudan pubertetsko-reperski nacin. Hteo sam da se umesam kada Ti je rekao ono za jezik, ali mi se ucinilo da je to vrsta drskosti koju je pedagogskije ignorisati. On jednostavno misli da je to vastra. Ostala si na nogama, pa sam ocutao.